

Sygn. akt III KZ 47/20

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 września 2020 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie zastępcy Przewodniczącego

XI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w L.

z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt XI Ka (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji w sprawie zakończonej wyrokiem

Sądu Okręgowego w L. z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt XI Ka (...)

na podstawie art. 437 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem zastępcy Przewodniczącego XI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w L. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez skazanego A. K. w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt XI Ka (...).

Podstawą takiej decyzji był brak uzupełnienia wymagań formalnych obowiązujących przy wnoszeniu nadzwyczajnych środków zaskarżenia w postaci niedopełnienia ustawowego obowiązku sporządzenia tego pisma i podpisania go przez adwokata.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem sporządzonym osobiście skazany A. K. , wskazując na nieskuteczność dotychczas wnoszonych środków odwoławczych oraz kwestionując rozstrzygnięcia sądów orzekających w przedmiocie przypisania mu czynu o znamionach określonych w art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 kk. Jednocześnie, skarżący wystąpił o ponowne wyznaczenie mu obrońcy z urzędu oraz o dokładne zbadanie sprawy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie skazanego A. K. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek – nie mógł zostać uwzględniony. Podstawy merytoryczne i warunki formalne obowiązujące przy sporządzeniu i wnoszeniu kasacji są określone w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Wytyczne tam zasady ograniczają swobodę działania również w odniesieniu do Sądu Najwyższego, który może wszcząć kontrolę kasacyjną wyłącznie wtedy, gdy przedstawiony mu środek zaskarżenia spełnia ustawowe wymagania. Przepisy rozdziału 55 Kodeksu postępowania karnego precyzują zasady procedury kasacyjnej i ograniczenia przedmiotowo-podmiotowe w odniesieniu do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jednym z takich wymagań formalnych jest obowiązek sporządzenia kasacji przez adwokata, co w tej sprawie nie nastąpiło. Obrońca wyznaczony z urzędu w celu zbadania sprawy i ewentualnego sporządzenia stosownego pisma procesowego lub opinii o braku podstaw do wystąpienia z kasacją, przeanalizował akta oraz okoliczności podnoszone obecnie przez skazanego i wyraził przekonanie, że nie zawierają one argumentów spełniających ustawowe kryteria uzasadniające wniesienie nadzwyczajnego

środka zaskarżenia. Z uwagi na to, że kasacja jest środkiem zaskarżenia zmierzającym do zakwestionowania prawidłowego przebiegu postępowania lub prawnej oceny wyrażonej w kwestionowanym rozstrzygnięciu i musi zawierać zarzuty oraz argumenty odwołujące się do stanu normatywnego, a także przyjętej wykładni obowiązujących przepisów, zasadnicze znaczenie ma zbadanie akt sprawy przez wykwalifikowanego prawnika, jakim jest adwokat – w tym wypadku wyznaczony z urzędu. Na tym etapie procesu kontroli podlega proceduralna prawidłowość przeprowadzenia postępowania w sprawie oraz właściwe zastosowanie przepisów prawa materialnego do oceny zachowania osoby oskarżonej. Wyłączona jest natomiast weryfikacja wiarygodności źródeł dowodowych oraz poprawności ustaleń faktycznych poczynionych w toku postępowania.

W złożonym obecnie zażaleniu skazany A. K. nie wykazał ani nawet nie podnosił, aby obrońca wyznaczony mu z urzędu nierzetelnie zbadał akta jego sprawy, bądź też pominął okoliczności podnoszone przez skarżącego już po prawomocnym zakończeniu procesu, a mogące mieć znaczenie na obecnym etapie procedowania. Z treści zażalenia wynika jedynie, że skazany kwestionuje treść orzeczeń skazujących, ale bez wskazania na ich błędy prawne, które mogłyby stanowić podstawę kasacji.

Skoro zatem w tej sprawie obowiązek sporządzenia i podpisania nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez adwokata nie został spełniony ani w wyniku wyznaczenia skazanemu A. K. obrońcy z urzędu, ani po udzieleniu mu pouczenia o możliwości ustanowienia w tym celu obrońcy z wyboru, to ustawową

konsekwencją takiego stanu rzeczy, było utrzymanie w mocy zaskarżonego zarządzenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.